Lietas arhīva Nr. 1A-0130-17/18
ECLI:LV:RVPT:2017:1013.1A30013017.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2017.gada 13.oktobrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Feldmane
Rīgā, Abrenes ielā 3, rakstveida procesā izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas 2017.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.RPP-17-1808-ls, un

konstatēja:

2017.gada 20.martā plkst. 17.31 pie nama /adrese/, k-3, Rīgā, Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk –RPP) Vidzemes pārvaldes kārtībniece /pers. C/ konstatēja, ka transportlīdzeklis /TL marka/ 6 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis), novietots stāvēšanai vietā, kur attālums starp pretējo brauktuves malu un apturēto transportlīdzekli ir mazāks par trīs metriem, neievērojot Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 121.4.apakšpunktu, kas nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trīs metriem.

Par ko administratīvā atbildība noteikta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{10} panta piektās daļas 6.punktā.

RPP Vidzemes pārvaldes kārtībniece /pers. C/ pieņēma Lēmumu, ar kuru Transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam), pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantu, Latvijas APK 214.^{1} pantu un RPP 2016.gada 30.jūnija iekšējiem noteikumiem Nr.5-nts, „Par amatpersonu tiesībām izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un pieņemt lēmumus par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 214.^{1} panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem", uzlika naudas sodu četrdesmit *euro* apmērā.

/pers. A/ (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr. 511976254 apstrīdēja Rīgas pašvaldības policijas priekšniekam un ar Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka J.Lūkasa 2017.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.RPP-17-1808-ls (turpmāk – Lēmums) Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes kārtībnieces /pers. C/ 2017.gada 20. marta administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums Nr. 511976254 atstāts negrozīts.

Apstrīdētajā lēmumā norādīts, ka 2017.gada 20.martā plkst. 16.42 RPP Vidzemes pārvaldē telefoniski saņemta informācija, ka /adrese/, k-3, Rīgā, transportlīdzekļi novietoti stāvēšanai, neievērojot CSN prasības.

Lēmumā norādīts, ka reaģējot uz saņemto informāciju, 2017.gada 20.martā plkst. 17.03 ierodoties un apsekojot norādīto adresi, RPP Vidzemes pārvaldes kārtībniece /pers. C/, veicot mērījumus ar verificētu mērinstrumentu, konstatēja, ka Transportlīdzeklis novietots tuvāk par trīs metriem no pretējās brauktuves malas (viens metrs un 91 centimetrs), neievērojot CSN 121.4.apakšpunkta prasības, tādejādi izdarot Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 6.punktā minēto pārkāpumu. Vadoties no norādītā, secināms, ka Lēmums ir likumīgs un pamatots.

Lēmumā norādīts, ka novietojot transportlīdzekļus pagalmos, to vadītājiem ir jāievēro gan CSN definētie vispārējie transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas regulējumi, gan arī minēto noteikumu 13.nodaļā „Ceļu satiksme dzīvojamās zonās" noteiktie papildus ierobežojumi.

CSN 141.punktā ir noteikts, ka transportlīdzekļa stāvēšana dzīvojamās zonās atļauta tikai speciāli paredzētās stāvvietās. Ja tādu stāvvietu nav vai ja tās ir aizņemtas, - transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu. CSN 121.4.apakšpunkta mērķis ir nodrošināt, lai netiktu traucēta citu transportlīdzekļu braukšana, tādēļ iepriekš minētā norma ir piemērojama dzīvojamās zonās.

Normatīvajos aktos noteiktais aizliegums novietot transportlīdzekļus stāvēšanai vietās, kur attālums starp pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem, ir svarīgs un būtisks dzīvojamās zonās, jo gadījumos, kad tiek apdraudēta cilvēka drošība, veselība, vai pat dzīvība, neparedzētās ārkārtas situācijās operatīvajiem transportlīdzekļiem, piemēram, ugunsdzēsējiem, medicīniskai palīdzībai, nepieciešams netraucēti piebraukt pie dzīvojamās mājas. Tādejādi viens no veidiem, kā novērtēt vai stāvēšanai dzīvojamā zonā novietotais transportlīdzeklis, atbilstoši CSN 141.punktam, netraucē braukt citiem transportlīdzekļiem, ir ņemot vērā CSN 121.4.apakšpunkta regulējumu, kas nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

Lēmumā norādīts, ka lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēts, ka pārkāpums būtu atzīstams par maznozīmīgu, turklāt nav konstatēti Latvijas APK 239.pantā noteiktie apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Latvijas APK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Par Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 6.punkta pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs - četrdesmit *euro* apmērā.

Latvijas APK 22.pantā noteikts, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Lai sasniegtu Latvijas APK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, RPP secina, ka Lēmums atstājams negrozīts.

2017.gada 19.maijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Lēmumu. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2017.gada 20. martā bija novietojis sev piederošo automašīnu ar valsts reģistrācija numuru /reģistrācijas numurs/ daudzdzīvokļu namu pagalmā Rīgā, pie nama /adrese/, k- 3. Novietojot automašīnu sūdzības iesniedzējs ņēmis vērā CSN 141. punkta prasības - novietotā automašīna netraucēja gājēju pārvietošanos un mazāka izmēra transporta līdzekļu kustību. Savukārt, liela izmēra transporta līdzekļi, piemēram, kravu piegādei, varēja brīvi piekļūt nepieciešamajām kāpņu telpām piebraucot no attiecīgas pagalma puses - pagalma konfigurācija to atļauj.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka tās pašas dienas vakarā konstatējis, ka pie automašīnas vējstikla piestiprināts Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes kārtībnieces /pers. C/ sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols- lēmums Nr. 511976254, no kura cita starpā izriet sekojošais: automašīna ir novietota stāvēšanai pie nama /adrese/, k- 3, kur attālums no pretējās malas ir mazāks par 3 metriem, kā rezultātā nav tikušas ievērotas CSN 121.4. punktā noteiktās prasības, ar ko ir izdarīts Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 6. punktā minētais administratīvais pārkāpums un par to ir uzlikts naudas sods 40 EUR apmērā.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka saskaņā ar CSN 144. punktu, transporta līdzekļu novietošanai daudzdzīvokļu namu pagalmos jāievēro CSN 141. panta prasības un tā ir speciālā norma attiecībā pret vispārējo normu, kas regulē apstāšanos un stāvēšanu CSN 121.4 punktā, atbilstoši pastāvošajai tiesu praksei „Tiesa uzskata, ka nosakot ierobežojumus dzīvojamās zonās un daudzdzīvokļu namu pagalmos, likumdevējs ir vēlējies noregulēt satiksmi, t.i., privātpersonu tiesību ievērošanu minētajās teritorijās, paredzot speciālas tiesību normas, kuras ir definētas atbilstoši faktiskajai situācijai dzīvojamās zonās, proti, šīs

teritorijas ir nepieciešamas, lai cilvēki un transportlīdzekļi piekļūtu savai dzīves vietai, šīs vietas ir nepieciešamas iedzīvotāju atpūtai un šajās vietās transportlīdzekļu kustība nav tik intensīva, ka uz ielas, ka ari braukšanai izmantojama teritorija pagalmos ir krietni šaurāka, nekā iela *(sk. Administratīvās rajona tiesas spriedumu lietā Nr. 142314912 (1-1368-13/28).*

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka konkrētajā gadījumā minētā automašīna bija novietota atbilstoši CSN 141.panta prasībām. Par to 2017.gada 22. marta iesniegumā sūdzības iesniedzējs norādījis Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldei, lūdzot atzīt uzlikto sodu par nepamatotu un atcelt to. Ar Rīgas pašvaldības policijas 2017.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.RPP-17-1808-ls, sūdzība tika noraidīta.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka šī lēmuma argumentācija ir tiešā pretrunā ar sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādīto tiesas spriedumu Administratīvās rajona tiesas lietā Nr. 142314912, un no tā izriet, ka vispārējās tiesību normas (CSN 121.4 punkta) un speciālās tiesību normas (CSN 141. pants) kolīzijas gadījumā saistoša ir vispārējā tiesību norma.

Ignorējot to, ka arī speciālā tiesību norma (CSN 141. panta) nosaka, ka dzīvojamās zonās stāvēšanai novietotais transportlīdzeklis nedrīkst traucēt citu transportlīdzekļu braukšanu un judikatūrā atzīts, ka „daudzdzīvokļu namu pagalmos [..] transportlīdzekļu kustība nav tik intensīva, kā uz ielas, kā arī braukšanai izmantojamā teritorija pagalmos ir krietni šaurāka, nekā iela", RPP lēmumā norādīts, ka veids kā novērtēt vai stāvēšanai dzīvojamā zonā novietotais transportlīdzeklis netraucē braukt citiem transportlīdzekļiem ir ņemot vērā vispārējā normā (CSN 121.4 punkta) noteikto aizliegumu stāvēt vietās, kur attālums starp pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metriem.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā norāda, ka transportlīdzeklis netraucēja citu transportlīdzekļu braukšanu - novietotā automašīna netraucēja gājēju pārvietošanos un mazāka izmēra transporta līdzekļu kustību. Liela izmēra transporta līdzekļi, piemēram, kravu piegādei, varēja brīvi piekļūt nepieciešamajām nama kāpņu telpām piebraucot no attiecīgas pagalma puses - pagalma konfigurācija to atļauj. Turklāt, tā kā braukšanai izmantojamās teritorijas asfaltētā daļa pagalmā nav norobežota, ārkārtas gadījumos lielgabarīta operatīvajiem transportlīdzekļiem piekļūšanai pie dzīvojamās mājas ir iespējams izmantot arī braukšanai izmantojamās teritorijas neasfaltēto daļu. Tajā nav apstādījumu un šajā vietā tikai nama iedzīvotāju uzkrāto līdzekļu nepietiekamības dēļ netika uzbērts īpašs segums, kad par mājas iedzīvotāju līdzekļiem pagalmā tika iepriekš veikti asfaltēšanas darbi.

Sūdzības iesniedzējs savā sūdzība papildus norāda, ka kopš 2017.gada marta RPP uzsākot regulāri sodīt citus /adrese/ nama iedzīvotājus par līdzīgā veidā novietotiem transportlīdzekļiem, ikdienā ir būtiski apgrūtināta iedzīvotāju piekļuve savai dzīvesvietai un būtiski apdraudēta kopējā satiksmes drošība rajonā, jo iedzīvotāji spiesti atstāt savus transportlīdzekļus uz rajonam piegulošajām ielām ar daudz intensīvāku satiksmi kā pagalmā, iedzīvotāji spiesti daudz biežāk atrasties uz šīm ielām, t.sk. lai izkrautu un iekrautu mantas automašīnā, piesprādzētu un atsprādzētu bērnus no drošības sēdekļiem, tādejādi palielinot ceļus satiksmes drošības riskus.

Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka J.Lūkasa 2017. gada 25. aprīļa Nr.RPP-17-1808-ls.

Iestādes pārstāvis savā paskaidrojumā norāda, ka novietojot transportlīdzekļus pagalvos, to vadītājiem ir jāievēro gan CSN definētie vispārējie transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas regulējumi, gan arī minēto noteikumu 13.nodaļā „Ceļu satiksme dzīvojamās zonās" noteiktie papildus ierobežojumi.

CSN 141.punktā ir noteikts, ka transportlīdzekļa stāvēšana dzīvojamās zonās atļauta tikai speciāli paredzētās stāvvietās, ja tādu stāvvietu nav vai ja tās ir aizņemtas, - transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu. CSN 121.4.punkta mērķis ir nodrošināt, lai netiktu traucēta citu transportlīdzekļu braukšana, tādēļ iepriekš minētā norma ir piemērojama arī dzīvojamās zonās.

No lietas materiāliem nepārprotami redzams un arī Pieteicējs neapstrīd to, ka Transportlīdzeklis bija novietots tuvāk par trīs metriem no pretējās brauktuves malas (viens metrs un 91 centimetrs).

Iestāde norāda, ka Pieteicēja subjektīvais viedoklis, ka Transportlīdzeklis nevienam netraucēja, nav ņemams vērā, jo administratīvā atbildība ir noteikta par stāvēšanās un apstāšanās noteikumu pārkāpšanu, nevis par administratīvā pārkāpuma radītajām sekām.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punktā ir noteikts, ka Ceļu satiksmes noteikumi ir Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību un ir saistošs visām fiziskajām un juridiskajām personām.

Ceļu satiksmes likuma 19.pants nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Latvijas Republikas Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots - transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta ceturto daļu katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

Viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu.

Iestāde konstatē, ka konkrētajā gadījumā Latvijas APK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir paziņots.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējot sūdzībā norādīto, administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un iestādes sniegtos paskaidrojumus, secina, ka apstrīdētais lēmums atstājams negrozīts un sūdzība noraidāma.

Latvijas APK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Latvijas APK 243.pants paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā. Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta piekto un sesto daļu, tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā un nav tiesīga to pēc savas iniciatīvas iegūt un pārbaudīt.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējam ar 2017.gada 20.martā ar administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr. 511976254 uzlikts naudas sods EUR 40 apmērā par administratīvo pārkāpumu, atbildība, par kuru paredzēta Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktā. Minētajā protokolā-lēmumā norādīts, ka nav ievēroti CSN 121.4.apakšpunkts, kas nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trīs metriem.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktu par stāvēšanu vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Lietā nav strīda par to, ka /pers. A/ bija novietojusi stāvēšanai transportlīdzekli /TL marka/ 6 ar reģistrācijas numuru / reģistrācijas numurs/, 2017.gada 20. martā administratīvā pārkāpuma protokolā – lēmumā Nr.511976254 norādītajā vietā un laikā, bet pastāv strīds par to, vai vietai, kur sūdzības iesniedzējs

bija novietojis stāvēšanai savu transportlīdzekli attiecināms CSN 141.punkts.

CSN 13.nodaļa (139-143.punkts) nosaka speciālu regulējumu ceļu satiksmei dzīvojamās zonās un šo noteikumu CSN 141.punkts nosaka, ka transportlīdzekļu stāvēšana dzīvojamās zonās atļauta tikai speciāli paredzētās stāvvietās. Ja tādu stāvvietu nav vai ja tās ir aizņemtas, transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu.

Savukārt CSN 144.punkts nosaka, ka šajā nodaļā minētās prasības attiecas arī uz daudzdzīvokļu namu pagalmiem.

No lietas materiāliem pievienotajām fotogrāfijām DSCN1970.JPG; DSCN1971.JPG un DSCN1975.JPG, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējs transportlīdzekli ir novietojis uz brauktuves.

Kā izriet no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, tad Rīgas Pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldē 2017.gada 20.martā plkts.16.42 tika saņemts izsaukums par to, ka transportlīdzekļi pie nama /adrese/, k-3, novietoti stāvēšanai, traucējot pārvietoties citiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Kā redzams no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, proti, administratīvā pārkāpuma protokola – lēmuma Nr.511976254, fotofiksācijas, Rīgas pašvaldības policijas pārvaldes 2017.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.RPP-17-1808-ls, tad 2017.gada 20.martā Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes darbinieki saņēma izsaukumu par to, ka adresē /adrese / k-3, transportlīdzekļi ir novietoti stāvēšanai, traucējot pārvietoties citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes darbinieki, ierodoties norādītajā adresē, konstatēja, ka transportlīdzeklis /TL marka/ 6 ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ ir novietots stāvēšanai, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 121.4.punktu, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktā.

Par doto pārkāpumu RPP Vidzemes pārvaldes kārtībnieces /pers. C/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolus- lēmumu Nr. 511976254, ievērojot Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta nosacījumus un atbilstoši RPP 2016.gada 30.jūnija iekšējiem noteikumiem Nr.5-nts, „Par amatpersonu tiesībām izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un pieņemt lēmumus par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 214.1 panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem", uzlika naudas sodu četrdesmit *euro* apmērā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šī panta 4.daļa nosaka, ka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes kārtībniece administratīvo pārkāpumu fiksējusi un sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu sakarā ar saņemto izsaukumu, kas norāda uz to, ka šāda transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai ir traucējusi pārvietoties citiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Tiesai nav pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā – lēmumā fiksētās ziņas par faktiem, jo administratīvā pārkāpuma lietā nav konstatēti tādi apstākļi, kas norādītu par administratīvā pārkāpuma protokolā iekļauto ziņu nepatiesumu vai protokola neatbilstību patiesajiem lietas apstākļiem.

Apskatot fotouzņēmumu oriģinālus, kas pievienoti lietai, tiesai nerodas šaubas, ka attālums no stāvēšanai novietotā transportlīdzekļa līdz brauktuves pretējai malai ir mazāks par 3 m. Fotoattēli un administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums saskaņā ar Latvijas APK 243.^{1}pantu ir pierādīšanas līdzekļi.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punkta, ir jāpierāda, ka persona novietojusi transportlīdzekli stāvēšanai vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

CSN 141.punkts nosaka, transportlīdzekļu stāvēšana dzīvojamās zonās atļauta tikai speciāli paredzētās stāvvietās. Ja tādu stāvvietu nav vai ja tās ir aizņemtas, transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu. Saskaņā ar CSN 144. punktu, šajā nodaļā minētās prasības attiecas arī uz daudzdzīvokļu namu pagalmiem. Ceļu satiksmes noteikumu 121.4.punkta mērķis ir nodrošināt, lai netiktu traucēta citu transportlīdzekļu pārvietošanās un ņemot vērā Ceļu satiksmes noteikumu 121.4. apakšpunktu punktu un CSN 141., 144.punktus, dzīvojamās zonas pagalmos ietvertais īpašais regulējums ir atzīstams par papildus nosacījumu vispārīgām apstāšanās un stāvēšanas prasībām (Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļa), nevis kā vispārīgo prasību izslēdzošs nosacījums. Tādējādi dzīvojamās zonās ir jāievēro gan vispārīgie Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļā noteiktie stāvēšanas un apstāšanās noteikumi, gan papildus arī Ceļu satiksmes noteikumu 141.punktā noteiktais. Līdzīgos lietas apstākļos, analoģisku juridisko novērtējumu devusi Rīgas apgabaltiesa 2015.gada 17.augusta spriedumā lietā Nr.130058414.

Tiesa secina, ka tādējādi ir noskaidrots, ka ir izdarīts CSN 121.4.punkta pārkāpums, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktā.

Par Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas pārkāpumiem ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs - četrdesmit *euro*.

Tas nozīmē to, ka konstatējot attiecīgo pārkāpumu, Iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Tādējādi Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes darbiniekiem nav pienākums vērtēt piemērojamā soda apmēru un veidu, jo likums nosaka tikai vienu soda veidu un apmēru. Tādējādi, ņemot vērā Latvijas APK nosacījumus, izvērtējot piemērojamā soda apmēra samērīgumu ar izdarītā pārkāpuma raksturu, netiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie apstākļi, kā arī citi apstākļi un tiek vērtēts tikai tas, ka ir izdarīts attiecīgs administratīvais pārkāpums, par ko ir paredzēts administratīvais sods četrdesmit *euro* apmērā.

Judikatūrā ir norādīts, ka Administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments kā sākotnēja apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā *(skat. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 25.aprīļa lēmumu lietā Nr.SKA-157/2007)*.

Senatoru kolēģija 2008.gada 12.novembra rīcības sēdes lēmumā lietā Nr.SKA-647/2008 norāda, ka amatpersonas sastādītiem dokumentiem, tai skaitā administratīvā pārkāpuma protokolam, *a priori* ir publiskā ticamība un tos iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 6.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesai nav pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētās ziņas par faktiem, jo administratīvā pārkāpuma lietā nav konstatēti tādi apstākļi, kas norādītu par administratīvā pārkāpuma protokolā iekļauto ziņu nepatiesumu vai protokola neatbilstību patiesajiem lietas apstākļiem, jo ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros.

Tas, ka /pers. A/ pauž atšķirīgu viedokli par Ceļu satiksmes noteikumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltu Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka J.Lūkasa 2017.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.RPP-17-1808-ls, ar kuru atstāts negrozīts 2017.gada 20.marta administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums Nr.511976254.

Tas apstāklis, ka /pers. A/ automašīna bija novietota stāvēšanai māju pagalmā, neatceļ CSN prasības par to, ka aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

Tiesa secina, ka gan policijas inspektors sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu, gan iestāde, pieņemot lēmumu, konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu, procesuālo normu regulējumu,

Tiesa atzīst, ka Lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes Lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, kā dēļ sūdzība atzīstama par nepamatotu un ir noraidāma.

Pamatojoties uz minēto un Latvijas APK 243., 244., 288., 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13} pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību un atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka J.Lūkasa 2017.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.RPP-17-1808-ls.

Spriedumu pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 13. oktobrī.

Tiesnese **A.Feldmane**